

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2014. augusztus 17.
Évközi 20. vasárnap

Emberi kérés

A mai vasárnap evangéliumában Jézus és a kánaáni asszony beszélgetését olvassuk. Az asszony azt kéri Jézustól, hogy gyógyítsa meg lányát, akit fogva tart egy gonosz szellem.

Kissé meglepődünk azon, hogy Jézus, aki más esetekben szívesen fogadta az ilyen jellegű kéréseket, most szóra sem méltatja őt, úgy viselkedik, mintha meg sem hallotta volna. Az asszony mégsem akar távozni, az elutasítást jelző hallgatás ellenére is bízik, ezért ha nem is tud Jézus közelében maradni, továbbra is hangos kiáltásokkal ismétli meg kérését. Emiatt a tanítványok arra kéri Mesterüket, hogy küldje el. Erre Jézus már nem hallgatásával, hanem szavaival kifejezetten megtagadja a kérést, mondván, hogy küldetése csak a választott néphez szól és nem a pogányokhoz. E határozott visszautasítás sem készíti távozásra az asszonyt, aki Jézus lába elé borulva ismétli meg sokadszorra kérését. Az Úr még ekkor sem enged neki, hanem kijelentésével valósággal meg-

sérti az asszonyt, hiszen a kutyákhoz hasonlítja. Ő viszont nem sértődik meg, hanem a Jézus által említett „kutyásmondást” a saját javára fordítja, s így erősíti meg kérését. Jézus ekkor enged, megdicséri hitét, meggyógyítja lányát. Mit tanulhatunk e történetből?

Főként a kitartó kérést kell megemlétenünk. Amikor Istentől kérünk valamit, akkor nem szabad feladnunk. Aki azt mondja, hogy nekiáll imádkozni egy

szándékra és Isten három hét alatt teljesítse kérését, az teljesen félreérti az imát. Mert Isten talán éppen azt akarja megtudni, hogy mennyire vagyunk kitartóak. Miként egykor a kánaáni asszony, úgy mi is az Isten elé terjesztett kéréseinkkel fejezzük ki azt, hogy elismerjük Isten hatalmát és azt, hogy egyedül ő képes nekünk segíteni olyan nehéz helyzetekben, amikor emberekre már nem számíthatunk.

Határtalan jóság

Isten jósága minden ember felé kitarul, senki, egyetlen ember, egyetlen nép sincs kizárva abból.

Jézus korában elterjedt volt a zsidók között az a felfogás, hogy Isten csak őket, a választott nép tagjait segíti, üdvözíti. Amikor Jézus meghallgatja ennek a nem zsidó, hanem pogány asszonynak a kérését, bizonyítja, hogy Isten senkitől nem tagadja meg szeretetét. Szeretetének, jóságának, gondviselésének megtapasztalása és végső soron az üdvösség elnyerése nem egyes népek vagy egyes személyek kiváltsága, hanem minden ember számára elérhető.

Amennyire buzgók és lelkesek vagyunk a kérő imában, olyannyira legyünk buzgók a hálaadásban is! Mondjunk köszönetet Istennek mindenért!

Hittel és bizalommal

Mindenható Istenünk! Te mindig meghallgatsz minket, bár emberi szavaink nélkül is tudod, hogy mire van szükségünk lelki fejlődésünkhöz. Hittel és bizalommal fordulunk hozzád, és kérünk, hogy adj meg nekünk mindent, ami üdvösségünkre szolgál!

Te mindenkit meghívsz a veled való közösségre és senkit sem zársz ki szeretetedből. Minden embernek felkínálsz üdvösséget és megmutatod, milyen úton érhetjük azt el. Egyedül mi, emberek zárhatjuk ki magunkat azzal, ha elutasítunk téged, megtagadjuk a neked való engedelmisséget. Hálásak vagyunk azért, hogy minden embernek, nekünk is és minden embertársunknak megadod a segítséget ahhoz, hogy üdvözljünk.

Évközi 20. vasárnap	Hétfő	Kedd	Szerda, Szent István király	Csütörtök	Péntek	Szombat	Évközi 21. vasárnap
Iz 56,1-6-7 Róm 11,13-15.29-32 Mt 15,21-28	Ez 24,15-24 Mt 19,16-22	Ez 28,1-10 Mt 19,23-30	Péld 4,10-15.18-27 Ef 4,17-24 Mt 7,24-29	Ez 36,23-28 Mt 22,1-14	Ez 37,1-14 Mt 22,34-40	Ez 43,1-7a Mt 23,1-12	Iz 22,19-23 Róm 11,33-36 Mt 16,13-20